

O nečistote

*Zviažte mu nohy a ruky a vyhodte ho von do tmy;
tam bude plač a škripanie zubami.
(Mt 22, 13)*

Ak nás každý smrteľný hriech môže uvrhnúť do pekla, tak čo potom hovoriť o hanebnom hriechu nečistoty? Či už samotný názov tohto hriechu nedesí každého človeka, a tým viac kresťana? Ách, keby som vám mohol predstaviť dôkladne, akým čiernym a odporným priestupkom je tento hriech, tak by ste sa mu možno starostlivejšie vyhýbali a cítili by ste voči nemu väčší odpor! Môj Bože! Ako sa môže kresťan oddávať vášni, ktorá tak strašne ponižuje, ktorá ho zahanbuje a uponižuje ako nerozumné zviera! Ako sa môže oddávať tomuto – jednoducho povediac – zločinu, ktorý šíri v ľudskej duši také strašné zničenie? A predsa on, kresťan, je svätouňou Boha a živým údom toho Mystického Tela, ktorého Hlavou je Ježiš Kristus. – A prečo sa človek topí v blate ohavnej neviazanosti, ktorá mu skracuje život, pozbavuje ho dobrého mena a vystavuje nešťastnej večnosti? Aby ste sa vystríhali tomuto hriechu, predstavím vám najprv celú jeho ošklivosť; po druhé, poviem vám, akým spôsobom sa ho môžeme uchrániť; po tretie, ukážem vám príčiny tohto hriechu, a nakoniec vás poučím, aké prostriedky treba používať, aby ste sa pred ním uchránili.

I.

Keď vám chcem správne predstaviť ťažkosť tohto prekliateho hriechu – hriechu, ktorý toľko duší privádza do zatratenia – je potrebné, aby som otvoril pred vašimi očami peklo s celou jeho hrôzou a ukázal vám, ako strašne Božia všemohúcnosť trestá nešťastné obete tohto hriechu. Dáte mi za pravdu, že človek nedokáže celkom pochopiť ani ošklivosť tohto hriechu, ani Božiu prísnosť, ktorá trestá nečistých naveky. Poviem iba toľko, že kto pácha nečistý hriech, ten sa dopúšťa svojho druhu svätokrádeže, lebo znevažuje údy Kristove a svätouňu Ducha Svätého, akou je naše telo (por. 1 Kor 6, 15 i 19). Z tohto možno urobiť záver, akú veľkú urážku Boha tvorí tento hriech a aký veľký trest si zasluhuje. Bratia moji, treba tu teraz pred vás postaviť nehanebnú kráľovnú Jezabel, ktorá svojím cudzoložstvom zahubila toľko duší; ona sama vám musí namaľovať strašný, ponurý a zúfalý obraz múk, ktoré teraz znáša v pekle a bude znášať naveky. Počuli by ste, ako uprostred plameňov, ktoré ju pohlcujú, kričí: „Beda mi! Ako strašne trpím! Krásne nebo, nikdy ťa neuvidím – pre mňa sa už všetko skončilo. Prekliaty nečistý hriech, za teba sú odmenou plamene, ktoré ma teraz pália. Ako draho musím platiť za špinavú, chvíľkovú príjemnosť! Keby som sa mohla ešte raz vrátiť na zem, dokázala by som si oceniť čnosť čistoty!“

Podme ešte ďalej, aby ste mohli dôkladnejšie poznať ošklivosť tohto hriechu. A nehovorím predsa o pohanoch, ktorí nemali šťastie poznať dobrého Boha; mám na mysli kresťana, ktorý musí vedieť, že tento hriech ho pozbavuje nebeského dedičstva, že on mení synov Božích na synov hnevu a zavrhnutia. Ešte raz opakujem, že hovorím o kresťanoch, ktorých Ježiš Kristus vykúpil svojou Najsvätejšou Krvou a urobil príbytkom Boha. Ťažko mi je pochopiť, ako sa môže kresťan oddávať takej ošklivosti. Už samotná myšlienka na to musí človeka smrteľne vydesiť. Duch Svätý hovorí, že úbožiak, ktorý sa odovzdáva neviazanosti, zasluhuje si to, aby pekelný duch po ňom šliapal tak, ako ľudské nohy šliapu po smetiach. *Každá cudzoložná žena, bude pošliapaná ako hnoj na ceste* (Kaz 9, 10?). Sv. Brigitte kedysi Kristus zjavil, že pripravil pre nemravníkov strašné mučiarne a že takmer všetci ľudia padli za obeť tohto hanebného hriechu.

Vezmime do rúk Sväté písmo, a uvidíme, ako prísne Boh trestá nečistých ľudí už od začiatku sveta. Pozrite, ako ľudia už pred potopou sa oddávajú tejto odpornej nemravnosti. Milosrdný Boh

nemôže zniesť tento pohľad – ľutuje, že stvoril človeka a rozhodol sa prísne ho potrestať. Otvárajú sa teda nebeské vodopády, vody potopy zalievajú celý svet a očisťujú zašpinenú zem (por. Gn 6). Poďme ďalej. Obyvatelia Sodomy a Gomory ako aj susedných miest sa oddávajú ošklivým hriechom. Boh, unesený správnym hnevom, spúšťa na tieto prekliate mestá ohnivý dážď a spaľuje všetky živé bytosti, ktoré tam žijú. Oheň a síra zabili všetko: ľudí, zvieratá, stromy, dokonca zem i kamene sa stali obeťou Božieho hnevu. Tam, kde boli predtým úrodné polia a krásne skalnaté pahorky, tam teraz vidíme Mŕtve more, v ktorom nemôže prežiť žiadna ryba. Niekedy stretneš na jeho brehoch čosi, čo pripomína ovocie, sú to však iba hrudky popola, ktoré klamú ľudské oko (por. Gn 19). Zasa na inom mieste čítame, že Pán Boh prikázal potrestať smrťou dvadsaťštyri tisíc ľudí za to, že sa oddávali nemravnosti (Nm 25, 9).

Smelo môžeme povedať, že tento prekliaty hriech skoro vždy bol príčinou všetkých nešťastí vyvoleného ľudu. Pozrite na Dávida, na Šalamúna alebo na iné biblické postavy. Čo bolo dôvodom trestu, ktorý dopadol na nich a na ich poddaných – či nie tento prekliaty hriech? Môj Bože, koľko duší Ti odníma tento hriech! A koľko obetí prináša peklu!

V Novom zákone tresty za nemravnosť tiež nie sú menšie. Sv. Ján v Apokalypse vidí hriech nečistoty predstavený v podobe ženy, ktorá sedí na znetvorenom zvierati, ktoré má sedem hláv a sedem rohov (Apk 17, 3). Chce nám tým ukázať, že telesný hriech sa vrhá na všetky Božie prikázania, že on je dôvodom ich porušovania – že obsahuje v sebe všetky hlavné hriechy. Ak sa chcete presvedčiť, či je to skutočne tak, pozrite sa na hriechy nečistého človeka. Uvidíte na vlastné oči, že keď ide za žiadostivosťou tela, porušuje všetky prikázania a stáva vinný vo všetkých hlavných hriechoch. Nemusím tu uvádzať podrobnosti – sami to vidíte na vlastné oči. Iba dodám, že žiaden iný hriech nebýva dôvodom toľkých svätokrádeží. Mnoho ľudí to nevidí; iní – hoci si to dobre uvedomujú, nechcú sa spovedať zo svätokrádeží – typických dcér neviazanosti. Až na Poslednom súde uvidíme, koľko ľudí nečistota vrhla do večného zatratenia. Áno, bratia, tento hriech je výnimočne ošklivý a preto ho ľudia páchajú potajomky. Chcú ho ukryť dokonca vlastným očiam, lebo dobre vedia, ako veľmi ich uponižuje.

II.

Aby vám bolo ľahšie pochopiť, ako často sa vyskytuje tento hriech medzi kresťanmi, vysvetlím vám teraz, koľkými spôsobmi sa ho možno dopustiť. Lebo proti šiestemu prikázaniu sa ľudia previňujú: myšlienkami, túžbami, pohľadmi, slovami, skutkami i situáciami.

1. *Najskôr myšlienkami.* Mnohí nedokážu rozlíšiť myšlienky od túžob – preto tak ľahko dochádza k svätokrádežnej svätej spovedi. Zlá myšlienka je hriešna vtedy, keď sa nad nejakou neslušnou vecou, ktorá sa vzťahuje na nás samých alebo na iných, dobrovoľne pozastavujeme: hoci ešte nemáme ochotu realizovať tieto myšlienky, tak predsa sa ňou plazíme po týchto špinavých a nemravných témach. Pri spovedi treba vždy hovoriť, ako dlho ste mysleli na nejakú nemravnú vec; treba tiež vyznať, či ste sa vracali myšlienkami k nejakému nemravnému rozhovoru, hriešnej dôvernosti alebo čomusi, čo ste videli. – Zlý duch vám stavia pred oči rozličné nemravné veci, lebo ráta, že vás nakloní aspoň v myšlienkach k hriechu.

2. Hrešíme aj *túžbami.* – Rozdiel medzi myšlienkou a túžbou spočíva v tom, že túžba smeruje k vykonaniu toho, na čo myslíme. Túžbou hreší ten, kto chce hriech nečistoty spáchať, kto k tomu hľadá príležitosť. Samozrejme, že pri spovedi treba povedať, či takáto túžba bola ešte skrytá v hĺbke duše, ale sme už použili nejaké prostriedky na jej splnenie, alebo sme obťažovali prosbami kohosi, pričom sme mali zlý úmysel; potom: koho sme chceli nakloniť k zlému – či brata, či sestru, či dieťa, či matku, či sesternicu, či bratranca, či strýka. – Keby niekto z vlastnej viny nevyznal takéto okolnosti, tak jeho spoveď by nemala žiadnu hodnotu. Je jasné, že netreba nikoho menovať podľa mena. Ale niekto nevyznal, že sa dopustil čohosi nečestného s bratom či sestrou,

a iba by sa všeobecne obviňoval, že „zhrešil proti čnosti čistoty“ – tak také vyznanie by určite bolo nedostatočné.

3. Hreší aj ten, kto sa *pozerá* na nečisté predmety a všeobecne na veci, ktoré nás ľahko môžu priviesť k pádu. Zrak je bránou, cez ktorú často vstupuje do duše hriech. Preto spravodlivý Jób povedal: *S očami som si takú zmluvu ujednal, že nepozriem sa nikdy na pannu* (Jób 31, 1).

4. Hrešiť môžeme aj *slovami*. Rečou navonok vyjadrujeme to, čo si myslíme, čo sa deje v našom srdci. Treba sa teda spovedať zo všetkých nečistých slov a dodávať, ako dlho trval takýto nečistý rozhovor, ako pohnútky nás k tomu naklonili, v prítomnosti koľkých a akých osôb sme hovorili o nečistých veciach. Ách, bratia, pre koľké deti by lepšie bolo upadnúť do pazúrov tigra či leva, ako sa dostať do spoločenstva zvrátených ľudí. Z plnosti srdca hovoria ústa. Ak toto vieme, ľahko pochopíme, ako veľmi musia byť skazené srdcia týchto nehanebníkov, ktorí sa špinia a váľajú v blate nečistoty. Ó, Bože, Ty sám si povedal, že po ovocí poznáme strom! Podľa odporých rozhovorov poznáme duchovnú hnilobu človeka.

5. Hrešiť možno ďalej *skutkami*. K takýmto skutkom patria okrem iného nedovolené dotyky seba alebo iných či nemravné bozky. Nechcem o tom bližšie hovoriť, lebo dobre chápete, o čo ide. Ale, bohužiaľ – kde sú tí, čo by sa z takýchto vecí spovedali! Nie je divné – ešte raz to opakujem – že nečistý hriech sa stáva dôvodom toľkých svätokrádeží. Dozvieme sa o tom presne v strašný deň pomsty Božej! Koľko dievčat strávi osamote dve alebo tri hodiny s nemravnými ľuďmi? Aké ohydné rozhovory tam vedú, ako sa ústa stávajú skutočne pekelnými čelustami! Ó Bože, ako sa uprostred tohto prudkého ohňa nemá rozpáliť žiadostivosť?!

6. Nakoniec sa hreší, keď sa niekomu vytvára *príležitosť* k nečistému hriechu alebo keď takejto príležitosti podliehame. Vzťahuje sa to predovšetkým na ženy, ktoré sa prehnane obliekajú a tým spôsobujú pohoršenie u iných. Až na Božom súde sa dozvedia, koľko pádov tým spôsobili. Veľkú vinu nesú tie osoby, ktoré sa dopúšťajú rôznych flirtov a koketovania. Nemožno tiež ospravedlniť človeka, ktorý s takýmito osobami sa púšťa do rozhovoru. Možno, že on nenachádza v ňom príjemnosť, ale koná zle, lebo dobrovoľne sa vystavuje nebezpečenstvu. Nech teda veľmi uvažujú tí, ktorí pod zámienkou už dohovoreného manželstva sa vidia príliš často, pričom trávajú neraz spolu množstvo času, dokonca v noci. Tieto všetky objatia, ktoré sa uskutočňujú, dýchajú zmyselnosťou a skoro vždy sú smrteľnými hriechmi. Preto snúbenci majú konať veľmi ostražito, aby ich Boh kedysi ťažko nepotrestal za hriechy spáchané pred uzatvorením manželstva. Aj príbuzní musia dávať pozor, aby sa im neprihodili rôzne dôvernosti. Veľká zodpovednosť dopadá na rodičov, ktorí nebedujú na konaní svojich detí.

Proti svätej čistote hreší aj ten, kto sa v noci ukazuje ľuďom bez patričného odevu – napríklad, kde ide otvárať dvere alebo pomáhať chorému. Aj matka musí dávať pozor, aby nepozerala nečisto na svoje deti a nedovolila si nepotrebné dotyky. Otcovia i matky ako aj predstavení veľmi zodpovedajú za to pred Bohom, ak sa ukáže, že z ich viny sa objavili hriechne dôvernosti medzi deťmi či podriadenými.

Hriechu sa dopúšťa ten, kto číta zlé knihy alebo ich požičia iným, a tiež ten, kto ľahkomyselne šíri piesne. Zlé sú aj precitlivené listy alebo korešpondencia. Ďalej – na cudzom hriechu má účasť ten, kto uľahčuje mladým ľuďom stretnutie pod zámienkou nahovárania na manželstvo.

Ak chcete, aby boli vždy vaše spovede dobré, musíte vyznať všetky priťažujúce okolnosti. Ak sa dopúšťate hriechu s osobou, ktorá sa oddáva nemravnosti, tak sa stávate sluhami a otrokmi diabla a vystavujete sa večnému zatrateniu. Ale ak by ste kohosi mladého priviedli k hriechu prvý raz, ak by ste ho pozbavili nevinnosti a kvetu panenstva, ak by ste otvorili diablu bránu do srdca

takej osoby – ak tej duši, ktorá bola predmetom lásky Najsvätejšej Trojice, by ste zatvorili nebo, a urobili by ste z nej predmet hodný prekliatia na zemi i v nebi, tak by ste spáchali hriech oveľa ťažší a ako z takého, museli by ste sa z neho spovedať. Zhrešiť s osobou slobodného stavu, nevydatou, nie príbuznou, je podľa náuky sv. Pavla ťažkým previnením – je hriechom, ktorý zatvára nebo, a otvára večné zatratenie. Oveľa ťažší je však zločin, ak niekto hreší s vydatou osobou. Je to totiž strašná nevera, ktorá profanuje a ničí všetky milosti sviatosti manželstva; je to strašná vierolomnosť a pošliapanie prísahy zloženej pri oltári nielen v prítomnosti anjelov, ale aj pred Ježišom Kristom! Takýto zločin privádza prekliatie na celý dom a farnosť. Hriech s osobou, ktorá nie je v príbuzenstve a nevydatou je smrteľný a zatracuje nás naveky. Kto však hreší aj napriek manželskému zväzku, či príbuzenstvu (ako napr. otec s dcérou, matka so synom, brat so sestrou, prirodzený brat s prirodzenou sestrou, bratranec so sesternicou) pácha taký ťažký zločin, že si väčší už nemožno predstaviť. Takýto človek sa totiž vysmieva z najsvätejších pravidiel hanblivosti, pohŕda a šliape po všetkých zákonoch náboženstva i prírody. A nakoniec hriech s osobou zasvätenou Bohu, ktorý je vrcholom zla, lebo je strašnou svätokrádežou.

Ó môj Bože, ako sa môžu kresťania oddávať takýmto nehanebnostiam! Keby sme sa aspoň po týchto strašných pádoch utiekali k Bohu, prosili Ho o odpustenie, aby nás ráčil vytrhnúť z tej hlbokkej priepasti! A čo si myslieť, keď veľká časť ľudí, aj napriek spáchaným hriechom nečistoty, žije si pokojne a bez mihnutia oka idú do večného zatratenia?

III.

Možno sa teraz spýtate, čo tu zvyčajne vedie k pádu. Každé dieťa, ktoré sa učí katechizmus, ľahko odpovie, že dôvodom toho bývajú tance, plesy a dôverné kontakty s osobami opačného pohlavia, hudba, príliš voľné slová, neslušné oblečenie, nemierny vzťah k jedeniu a pitiu.

Prečo nekontrolovanie sa pri jedení a pití vedie k zlému? Nuž preto, že telo si žiada, čo je proti duchu, túži po jeho záhube. Nutne ho teda treba umŕtvovať – ináč skôr či neskôr ono uvrhne dušu do pekla. Osoba, ktorej záleží na spáse duše, každý deň sa umŕtvuje – hoci v malej veci, ako v pokrme, nápoji či odpočinku. Sv. Augustín tvrdí, že opilstvo veľmi ľahko vedie k nečistote. Vojdite na chvíľu do nejakej krčmy alebo pobudnite chvíľu v spoločenstve opilca, a presvedčíte sa, že z úst opitej osoby skoro vždy vychádzajú odporné a špinavé slová; presvedčíte sa tiež, že aj správanie takýchto ľudí je hanebné – robia veci, ktorých by sa triezvi nikdy nedopustili. Ak teda, drahí bratia, chcete si zachovať čistotu duše, tak nutne musíte čosi odmietat' svojmu telu – ináč vás ono privedie do zatratenia.

Aj plesy a tance sú v tomto ohľade veľmi nebezpečné. Najmenej tri štvrtiny mladých ľudí sa kvôli nim dostáva do pazúrov nečistého ducha. Nemusím vám to dokazovať, lebo to už, bohužiaľ viete z vlastnej skúsenosti. Koľko zlých myšlienok, koľko špinavých túžob a nemorálnych hriechov spôsobujú tance! Vôbec sa nedivím, že až osem francúzskych synôd pod ťažkými trestami zakázalo svojvoľné zábavy. Ale poviete mi: Prečo niektorí kňazi to nechápu ako ťažký hriech? Poviem iba toľko, že každý bude za seba zodpovedať pred Bohom. Prečo sa toľko mladých ľudí blúdi? Prečo nepristupujú k svätým sviatostiam? Prečo zanechávajú modlitbu? Dôvodom toho sú zábavy a tance, ktoré sa preťahujú do neskorej noci. – Koľko dievčat stratilo kvôli tomu dobré meno – ba ešte viac: svoju biednu dušu, nebo i Boha! Sv. Augustín tvrdí, že menším zlom by bolo celú nedeľu pracovať, ako ju stráviť na tancovačke! Áno, bratia moji, až na Poslednom súde sa presvedčíme, že týmito zábavami dievčatá, ktoré sa tak rady na nich zúčastňujú, spáchali viac hriechov, než majú vlasov na hlave. Koľko sa vtedy prihodí nečistých pohľadov, koľko túžob, koľko nečistých dotykov, koľko žiarlivosti a hádok? – Dobře povedal trpiaci Jób: *Vyspevujú si pri bubne, citare a pri zvuku píšťal sa radujú. Tak celkom šťastne môžu skončiť svoje dni a do podsvetia odísť spokojne* (Jób 21, 12-13). Prorok Ezechiel z príkazu Boha hovorí Židom, že za tance dopadne na nich prísny trest, aby sa celý ľud Izraela začal toho obávať. Sv. Ján Chryzostom tvrdí, že

patriarchovia Abrahám, Izák a Jakub nedovoľovali vystrájať plesy na svojich zábavách, lebo sa báli trestu neba. Nakoniec, nepotrebujeme na to hľadať dlhé dôkazy. Iba sa spýtam: povedzte úprimne – chceli by ste zomrieť hneď po návrate z tanca? Určite nie. Sami sa priznáte, že nezmyselné oddávanie sa zábavám je zlou vecou a že sa treba z toho spovedať. Za čias Karola Boromejského osoby, ktoré viedli hlučný štýl života odsúdili na prísne pokánie, a niekedy ich dokonca exkomunikovali. V hodine smrti sa presvedčíte o pravdivosti toho, čo hovorím, ale pre mnohých už nebude čas na nápravu. Iba slepí môžu dokazovať, že pri tanci im nehrozí žiadne nebezpečenstvo. Keby tak malo byť, tak prečo ľudia, ktorí chceli získať nebo, tak starostlivo sa vyhýbali zábavám a tancom, prečo tak veľmi ľutovali šialenstvá mladosti? Teraz sa môžeme myliť, ale raz príde deň, keď nám padnú z očí lupiny – deň, keď nám budú zbytočné veľké výhovorky; v ten deň budeme inými očami pozerieť na svet.

Nemravnosť a preháňanie v obliekaní tiež vedú k tomu odpornému hriechu. Prázdnota, ktorá sa prejavuje v spôsobe obliekania, veľmi často sa stáva príčinou nečistých pohľadov, nečistých myšlienok a dvojznačných, oplzlých rozhovorov. Ak by si čo len trochu chcel pochopiť zlo, ktoré z toho vyplýva, tak musíš prinajmenšom na chvíľu padnúť na kolena pred krížom – padnúť tak, akoby si vlastne v tej chvíli mal byť súdený naveky. „Sveta znalí“ ľudia sú prameňom nečistoty a vražedným jedom pre tých, ktorí nemajú dostatočnú silu do boja s príležitosťami, ktoré sa im naskytujú. Pohoršujúci majú často veľmi vyzývajúcu tvár a smelý pohľad. Z ich správania hneď možno poznať, že sú otrávení nečistotou a pokúšajú sa nakaziť smrteľnou chorobou tých, ktorí pozerajú na nich bez patričnej ostražitosti. Uvážte, koľko zhnitých srdc sa túla po svete – srdc spaľovaných žiadostivosťou, srdc ktoré sú ako horiaci snop slamy?!

Ak ste pochopili, akým veľkým zlom je nečistota a koľkými spôsobmi sa možno dopustiť tohto hriechu, tak proste dobrého Boha, aby vás naplnil svätou bázňou a uchránil vás od týchto ošklivých pádov.

IV.

Zamyslime sa teraz, čo treba robiť, aby sme sa ubránili týmto strašným hriechom – hriechom, ktorý toľko úbohých duší vlečie do zatratenia. Prostriedky na to nám ukazuje už náuka katechizmu: preto by vám ju vedelo povedať nejedno dieťa. Základné z týchto prostriedkov sú: sústredený život, modlitba, účasť na svätých sviatostiach, vrúcna zbožnosť k Matke Božej, vyhýbanie nebezpečným príležitostiam, rýchle zavrnutie nečistých myšlienok, ktoré nám ponúka zlý duch.

Povedal som, že teba milovať sústredený život. Vôbec vám nekážem, aby ste sa ukryli v samotných lesoch alebo v kláštoroch – čo by bolo pre vás veľkým šťastím. Chcem vás iba povzbudiť, aby ste sa vyhýbali osobám, ktoré radi hovoria o nemravných veciach, ktoré môžu poškvŕniť predstavivosť, a tiež osobám, ktoré sa zaoberajú iba dočasnými vecami, a vôbec nemyslia na Boha. Zvlášť v nedeľu, namiesto chodenia na návštevy, vezmite si do rúk knihu – napríklad *O nasledovaní Krista* alebo *Životopisy svätých* a čítajte ju pozorne. Vďaka tomuto čítaniu sa naučíte, nad koľkými pokušeniami zvíťazili Pánovi vyvolení, koľko priniesli obetí, aby sa páčili Bohu a spasili svoju dušu. Nábožné čítanie vám dodá zápalu k čnosti a bohabojnému životu. Keď budete čítať *Životopisy svätých*, možno si povieť tak, ako kedysi povedať ťažko ranený Ignác z Loyoly: „Prečo by som nemal robiť to, čo robili svätí? Či mi dobrý Boh nepomôže zvíťaziť, ako pomohol tamtým? Či nie je pre mňa určené to isté nebo, ktoré oni už získali? Či sa nemám báť toho istého pekla, ktorého sa oni báli?“ Áno, bratia moji, treba sa vyhýbať ľuďom, ktorí nemajú v srdci Božiu lásku. Iba z nutnosti, keď nás k tomu vyzýva povinnosť, obcujme so svetom.

Potom – ak si chceme zachovať čistotu srdca, musíme milovať modlitbu. Lebo čnosť nevinnosti je darom neba – preto sa treba o ňu modliť. V modlitbe sa spájame s Bohom, anjelmi

a svätými a stávame sa duchovnými. Naše srdce i rozum sa pomaly odtrhávajú od stvorenia, ponárajú sa do vyšších vecí a čoraz viac milujú nebeské dobré.

Nemyslite si však, že každý pokušením urážame dobrého Boha. Hriech závisí od súhlasu vôle a od príjemnosti, ktorú človek v ňom hľadá. Hoci by pokušenie trvalo osem, alebo pätnásť dní, vyjdeme z neho celkom a dokonca krajší, ako mládenci z rozpálenej pece v Babylone, avšak pod jednou podmienkou – že budeme mať odpor k hriechu. Treba sa teda čo najskôr utiekať k Bohu, treba mu povedať: „Bože, ponáhľaj sa mi pomáhať! Ty vieš, že bez Teba nemôžem nič urobiť, že som tak veľmi náklonný k hriechu. Ale posilnený Tvojou milosťou, určite zvíťazím! Najsvätejšia Panna, nedovoľ, aby diabol strhol moju dušu - dušu, za ktorú toľko vytrpel Tvoj Božský Syn!“

Aby sme si zachovali čistotu, treba tiež hodne pristupovať k svätým sviatostiam. Kto často a nábožne čerpá z týchto zdrojov Spasiteľa, ten si ľahko zachová túto peknú čnosť. Dobré to vie pekelný duch a preto sa usiluje odvieť nás od spovede a svätého prijímania alebo sa usiluje nakloniť nás k svätokrádežnému prijímaniu týchto sviatostí. Vzbudzuje v nás obavu, nepokoj i odpor. Nahovára nám, že zle robíme, že kňaz nás nepozná, že ho klameme. Týmto intrigám pekla netreba venovať pozornosť, ale naopak – treba zdvojnásobiť úsilie, často pristupovať k týmto prameňom milosti, úplne sa oddať milosrdnému Bohu. Keď vás bude zlý duch odvádzať od svätých sviatostí, volajte s dôverou: „Bože, Ty vieš, že hľadám iba Teba a spásu mojej biednej duše!“ Skutočne – hrozí pre satana sa nestaneme ničím iným, ako iba častým a hodným prijímaním Najsvätejšej Sviatosti, ktorá je tým zázračným vínom, ktoré rodí panenstvo: *Čo je jeho vzácnosť a čo je jeho krása? Obilie oživí mladíkov a mladé víno panny* (Zach 9, 17). Ako možno byť nečistým, keď do srdca prijímame Kráľa čistoty? Ak si teda chcete zachovať alebo získať túto peknú čnosť, ktorá robí ľudí rovnými anjelom, tak pristupujte často a nábožne k svätým sviatostiam. Vtedy vám neuškodí peklo – hoci by vynakladalo najväčšie úsilie a nastavovalo najhoršie pasce na vašu čnosť.

Ak si chceme v sebe zachovať svätyňu Boha v celom lesku, tak majme veľkú úctu k Najsvätejšej Matke, lebo ona je Kráľovnou panien. Ona prvá rozvinula vlajku tej neporovnateľnej čistoty.

A zamyslite sa, ako veľmi si Boh cení túto čnosť. Narodí sa z chudobnej a nikomu neznámej matky – ale čistej a svätej. Ako pestúna si vyberie sv. Jozefa, ktorý tiež vlastne miloval túto čnosť v dokonalom stupni a ju vlastnil – hoci samozrejme v nižšom ako jeho prečistá Snúbenica. Sv. Ján Damascénsky nás vrúcne povzbudzuje, aby sme sa modlili k Najsvätejšej Matke, ktorá oplývala neporovnateľnou čistotou, pričom jasne tvrdí, že dostaneme od Boha všetko, o čokoľvek Ho budeme prosiť v mene privilégia Kráľovnej panien. Ten istý Cirkevný Otec dodáva, že táto čnosť je taká milá anjelom, že v nebi neustále spievajú: „Panna panien, chválime ťa a vebíme ťa, Matka krásneho milovania“. Veľký sluha Márie, sv. Bernard, hovorí, že viac obrátil duší modlitbou *Zdravas Mária*, ako všetkými svojimi kázňami. A tento svätec nám hovorí: *Zakusujete pokušenia? Vzávyajte o pomoc Máriu, a určite mu nepodľahnete*. Keď sa modlíme *Zdravas Mária*, celé nebo sa teší, a peklo sa trasie, lebo si pripomína, že Mária sa stala v rukách Božích nástrojom krotenia jeho veľkých úsilí. Vlastne preto tento veľký svätec nám tak vrúcne odporúča pobožnosť k Božej Matke. Ak si vás zamiluje Najsvätejšia Matka, tak vás bude milovať jej Syn, Ježiš Kristus.

Keď si chceme zachovať čnosť čistoty, musíme bojovať s pokušeniami a vyhýbať príležitosti k zlému, tak ako to robili svätí. Napríklad, Jozef, patriarcha, zanechal polovicu plášťa v ruke hriechnej ženy Putifára, ktorá ho nahovárala na hriech a utiekol, lebo nechcel uraziť Boha (por. Gn 39, 12). Čistá Zuzana riskovala radšej smrťou, len aby nestratila túto čnosť (por. Dan 13).

Počúvajte ešte, čo sa prihodilo sv. Martiniánovi, ktorý žil na púšti životom zasväteným Bohu. Prišla do jeho cely akási hriechna žena. Predstierala, že poblúdila v lese a prosila pustovníka, aby

sa nad ňou zľutoval. Svätý ju prijal do pustovne, ale sám odtiaľ odišiel. Keď sa v nasledujúci deň vrátil, aby sa dozvedel, čo sa stalo s tou ženou, stretol ju celú vystrojenú. Počul tiež od nej, že ju tam poslal Boh, špeciálne za tým účelom, aby uzatvorila s Martiniánom zmluvu. Potom ešte dodala, že má v meste obrovský majetok, z ktorého bude možné rozdávať veľké almužny. Svätý sa rozhodol, že sa presvedčí, či to všetko skutočne pochádza od Boha, alebo je to dielom zlého ducha. Prikázal teda žene čakať. Povedal jej, že každý deň tam prichádzajú ľudia, ktorí sa zverujú jeho modlitbám a preto on musí ísť teraz na pahorok, aby videl, či niekto neprichádza, aby náhodou nepoblúdl a neodišiel naprázdno. Keď teda vyšiel na pahorok a počul tajomný hlas: „Martinián, Martinián, prečo počúvaš hlas satana?“ Tak ho to vydesilo, že po návrate do svojej pustovne založil veľký oheň a skočil do neho. Strach pred hriechom a bolesť, akú zakúsil v plameňoch, spôsobili, že začal hlasno kričať. Vtedy pribehla táto nešťastná žena a začala sa dopytovať, kto ho vrhol do ohňa. Svätec na to odpovedal: „Keď teraz nemôžem znášať pozemský oheň, tak ako znesiem pekelný, ak spácham hriech, na ktorý ma nahováraš?“ Tieto slová uviedli ženu do takého zdesenia, že sa rozhodla navždy zostať v pustovni svätca, ktorý si postavil celú značne ďalej a tam viedol kajúci život.

Svätý Tomáš Akvinský vyhnal zlú ženu zo svojho príbytku rozpálenou hlavňou. Svätý Benedikt, keď mal nečisté pokušenia, váľal sa v trní a ranil sa až do krvi. Inokedy sa ponoril po krk do mrazivej vody, aby týmto spôsobom uhasil nečisté žiadosti. Nakoniec, ťažko je zadržat vzrušenie, keď čítame takéto vyznanie veľkého Doktora Cirkvi, sv. Hieronyma:

V tejto rozľahlej púšti, spálenej slnkom, neprestávam plakať pri nohách Ukrižovaného, pričom sa živím čiernym chlebom a bylinami, spávam na holej zemi a pijem vodu z prameňa – dokonca počas choroby. Keď mi chýbajú slzy, beriem do rúk kameň a bijem sa do prs tak, že mi krv tečie z úst, a aj napriek tomu zlý duch mi nedá pokoja – vždy treba mať v ruke zbraň.

Aký teda, bratia moji, z toho všetkého urobiť záver? Niet čnosti, ktorá by nás robila viac milými Bohu, ako čistota. A naopak – žiaden hriech nespôsobuje toľko radosti zlému duchu, ako nemravnosť. Musíme sa teda účinne brániť pred útokmi pekla a starostlivo bdieť nad svojím zrakom, myšlienkami i hnutiami srdca, často sa utiekať k modlitbe, vyhýbať zlým príležitostiam a zlému priateľstvu, tancom či zábavám – musíme umŕtvovať svoje telo, zverovať sa Najsvätejšej Panne a často prijímať sväté sviatosti. Budeme blahoslavení, ak si nepošpiníme svoje srdcia týmto prekliatym hriechom – lebo Ježiš Kristus jasne povedal, že čistí budú vidieť Boha naveky (por. Mt 5, 8). Amen.